

J

JEUGDWERKLOOSHEID

Hoofdstuk 8

Dirk Malfait

In 2002 telt Vlaanderen gemiddeld 6 400 jonge werkzoekenden meer dan in 2001, dit is een stijging van 15%. Hiermee stijgt de jeugdwerkloosheid sterker dan de globale werkloosheid en is de groei sterker dan in voorgaande periode (2000-2001). Nooit eerder in de afgelopen 20 jaar lag de jeugdwerkloosheid in Vlaanderen zo laag als in 2000.

 Hfdst. 8

In procenten doet de recente stijging van de werkloosheid zich het sterkst voelen bij de hooggeschoolden (+22%), in absolute aantallen zijn het de jongeren met hoogstens een diploma lager secundair onderwijs die het grootste slachtoffer zijn van de werkloosheidsstijging. Hiermee blijft de kloof tussen laag- en hooggeschoolde jongeren groot. In 2002 blijven jongeren ook langer werkzoekend dan in 2001.

In vergelijking met Brussel en Wallonië blijft de jeugdwerkloosheid in Vlaanderen minder nijpend. De jeugdwerkloosheidsgraden in beide gewesten zijn meer dan dubbel zo hoog als in Vlaanderen. Toch is het zoekpatroon van de werkloze jongeren in de gewesten niet erg verschillend. De publieke bemiddelingsdiensten zijn het meest gebruikte zoekkanaal in de Belgische gewesten. Meer dan zeven op tien van de werkloze jongeren had er contact mee met als doel een baan te vinden.

Het Rosetta-plan tracht het hoofd te bieden aan de jeugdwerkloosheid door jongeren werkervaring te laten opdoen in een startbaanovereenkomst. Eind augustus 2002 waren er in Vlaanderen 18 000 startbaanovereenkomsten lopende, waarvan iets minder dan de helft voor werkzoekenden jonger dan 25 jaar (doelgroep 2) en 27% voor schoolverlaters (doelgroep 1).

1 *Situering*

In de tweede helft van 2002 kwam het fenomeen van jeugdwerkloosheid opnieuw in de beleids- (en media)aandacht. 'Hooggeschoolde afgestudeerden raken moeilijk aan een job', zo werd het probleem geformuleerd. De afgelopen jaren werden er heel wat inspanningen ge-

leverd om de intrede van jongeren op de arbeidsmarkt te vergemakkelijken. Het verwerven van *werkervaring* wordt gezien als het glijmiddel om die intrede te versoepelen. Via onder andere de federale startbaanovereenkomsten (Rosetta-plan), het Vlaamse werkervaringsbeleid (o.a. WEP) en het opleidingsbeleid (o.m. de individuele beroepsopleiding (IBO)) tracht de overheid jongeren de werkervaringsleutel in handen te geven. De bedoeling is zo kort mogelijk op de bal te spelen, d.w.z. jonge werkzoekende binnen de zes maanden te begeleiden. Dit gebeurt in het kader van de zogeheten trajectbegeleiding, die kadert in de ESF-doelstelling (zwaartepunt 1 en 2).

Ondanks deze beleidsinspanningen steeg de jeugdwerkloosheid in Vlaanderen reeds vanaf maart 2001, waarbij in september 2001 het niveau van september 1999 werd overschreden. Het is in de loop van 2002 dat het groeiritme van de jeugdwerkloosheid versnelde. In 2002 telt Vlaanderen gemiddeld 49 800 werkzoekenden jonger dan 25 jaar, dit zijn er 6 400 meer dan in 2001, wat neerkomt op een stijging van 15%. Ondanks de grote beleidsaandacht voor jongeren, blijkt dat jongeren het eerst het gelag betalen bij een vertraging van de economische groei.

2 *Jeugdwerkloosheid in Vlaanderen*

2.1 *Welke jongeren zijn werkloos?*

Wie zijn de bijna 50 000 Vlaamse jongeren die in 2002 werkloos zijn? Tabel 8.1 toont dat het grotendeels om jongeren tussen 20 en 24 jaar gaat. Er zijn iets meer werkzoekende mannen dan vrouwen onder de jongeren, terwijl in de totale groep werklozen de vrouwen licht oververtegenwoordigd zijn (54%). In 2002 heeft maar liefst 45% van alle jonge werkzoekenden hoogstens een *diploma lager secundair onderwijs*, 16% is hooggeschoold.

Ongeveer 15 op 100 jonge werklozen zijn meer dan een jaar werkzoekend, in de totale populatie werkzoekenden is dit aandeel dubbel zo hoog (30%). Twee op drie jonge werkzoekenden in Vlaanderen zijn *minder dan een half jaar werkzoekend*. Binnen deze groep 'instromers' zijn er ruim dubbel zoveel laaggeschoolde mannen dan hooggeschoolde mannen, terwijl dit onderscheid naar onderwijsniveau bij vrouwen minder uitgesproken is (tabel B8.1).¹

1 Voor een overzicht van gedetailleerd cijfermateriaal dat gebruikt wordt in dit hoofdstuk verwijzen we naar www.steunpuntwav.be, rubriek publicaties, jaarreeks 'De arbeidsmarkt in Vlaanderen', deel 4 Jaarboek Cijferbijlage.

Veelal wordt jeugdwerkloosheid vereenzelvigd met *schoolverlaters*. Toch bedraagt hun aandeel in de jongerenwerkloosheid 'slechts' 37%. Het betreft vooral midden- en hogeschoolden. De helft van alle jeugdwerklozen is echter 'uvw', wat betekent dat ze ofwel hun job zijn verloren, ofwel dat ze na ongeveer 8 maanden na het verlaten van de school nog geen job gevonden hebben.² In deze meer kwetsbare groep in de jeugdwerkloosheid maken de laaggeschoolden veruit de grootste groep uit (bijna 9 keer meer dan hogeschoolden).

2.2 ■ ■ Evolutie jeugdwerkloosheid

Tussen 2001 en 2002 steeg de jeugdwerkloosheid in Vlaanderen met ongeveer 6 400 nwwz. Deze stijging (+15%) is sterker dan de algemene werkloosheidsgroei (+9,7%) in Vlaanderen. Bovendien is de stijging meer dan dubbel zo sterk dan de toename van de jeugdwerkloosheid (+6,2%) tussen 2000 en 2001.

Procentueel situeert de sterkste groei zich bij de hogeschoolde jongeren (+22%). In absolute aantallen gaat het echter om de kleinste toename (+1 400 nwwz, tegenover +3 000 laaggeschoolde nwwz). De stijging onder deze hogeschoolde jongelingen betreft bijna uitsluitend schoolverlaters (1 300 nwwz). Dit maakt het een minder 'problematische' groep dan de laaggeschoolden, vermits hogeschoolde schoolverlaters relatief snel werk vinden. Ongeveer 9% van de ingeschreven schoolverlaters met een diploma hoger onderwijs is een jaar later nog werkzoekend, tegenover 27% bij de laaggeschoolden (VDAB, 2002a, p.28).

De werkloosheid onder jonge mannen (+19%) nam dubbel zo snel toe dan bij de jonge vrouwen (+10%). De helft van de aangroei bij de mannen komt op conto van de laaggeschoolden, wat betekent dat zij het grootste slachtoffer zijn van de recente werkloosheidsstijging bij jongeren. Bij de vrouwen is de werkloosheidstoename min of meer gelijk verdeeld naar onderwijsniveau. Figuur 8.1 geeft het langetermijnperspectief van de jeugdwerkloosheid naar geslacht en onderwijsniveau. In 2002 ligt het niveau van de jongerenwerkloosheid bij de laag- en middengeschoolde mannen hoger dan in 1999. Dit geldt tevens in beperkte mate voor de hogeschoolden. Met uitzondering van de hogeschoolde mannen blijft het

2 De wachtperiode van schoolverlaters om een werkloosheidsuitkering te ontvangen is afhankelijk van de leeftijd: bij de min 18 jarigen is dit 155 dagen, bij de 18 tot 25 jarigen is dit 233 dagen en bij de plus 25 jarigen is dit 310 dagen.

werkloosheidsniveau voor de jongeren in 2002 echter onder het niveau van 1997 liggen. Opvallend is dat tot 1997 de middengeschoolde vrouwen het meest werkzoekend waren, terwijl dit vanaf 1997 de laaggeschoolde mannen zijn. Deze fikse daling bij de middengeschoolde (en de laaggeschoolde) vrouwen houdt vermoedelijk voor een groot gedeelte verband met de verstrenging van het schorsingsbeleid wegens langdurige werkloosheid in 1996.³

Tabel 8.1

Jongerenwerkloosheid naar geslacht, leeftijd, onderwijsniveau, categorie en werkloosheidsduur (Vlaams Gewest; 2000-2002)

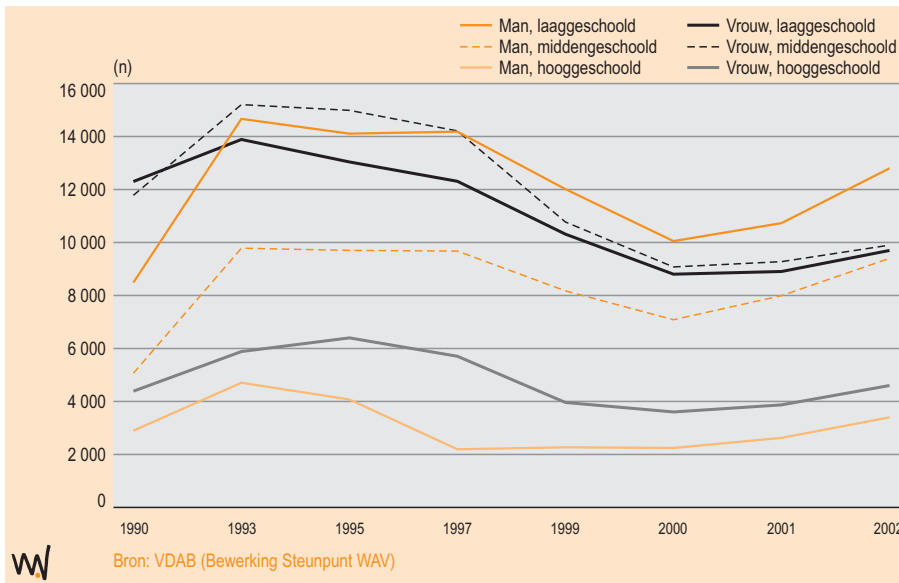
	2001	2002		Evolutie	
	(n)	(n)	(%)	01/00 (%)	02/01 (%)
Totaal	43 402	49 800	100	+6,2	+15
Man	21 348	25 500	51	+10,1	+19
Vrouw	22 054	24 300	49	+2,7	+10
-20 jaar	11 311	12 600	26,1	+3,3	+12
20-24 jaar	32 091	37 200	73,9	+7,3	+16
Laaggeschoold	19 634	22 600	45	+4,1	+15
Middengeschoold	17 270	19 300	39	+6,8	+12
Hooggeschoold	6 497	7 900	16	+11,1	+22
UWV	20 047	24 700	50	+1,5	+23
Schoolverlater	16 380	18 300	37	+4,2	+12
Vrij ingeschreven	4 186	3 700	7	+83,8	-12
Ander	2 789	3 100	6	-10,1	+11
<6 maanden	28 692	32 900	66	+22,6	+15
6-12 maanden	7 254	9 200	18	-7,5	+27
>1 jaar	7 455	7 700	15	-22,6	+3

Bron: VDAB (Bewerking Steunpunt WAV)

3 De regeling betreffende de schorsingen van de werkloosheidsuitkering omwille van abnormaal langdurige werkloosheid (artikel 80) werd in januari 1996 verstrengd doordat de maximale werkloosheidsduur, om niet geschorst te worden wegens langdurige werkloosheid, werd teruggebracht van twee naar anderhalve keer de gemiddelde werkloosheidsduur voor een bepaalde regio. Hierdoor steeg het aantal schorsingen sterk. In 1998 was ongeveer 3,3% van de geschorsten in België jonger dan 25 jaar, 60,5% van de geschorsten was laaggeschoold en 33% middengeschoold (De Lathouwer, 2000, p. 38).

Figuur 8.1

Evolutie van jongerenwerkloosheid naar geslacht en onderwijsniveau (Vlaams Gewest; 1990-2002)

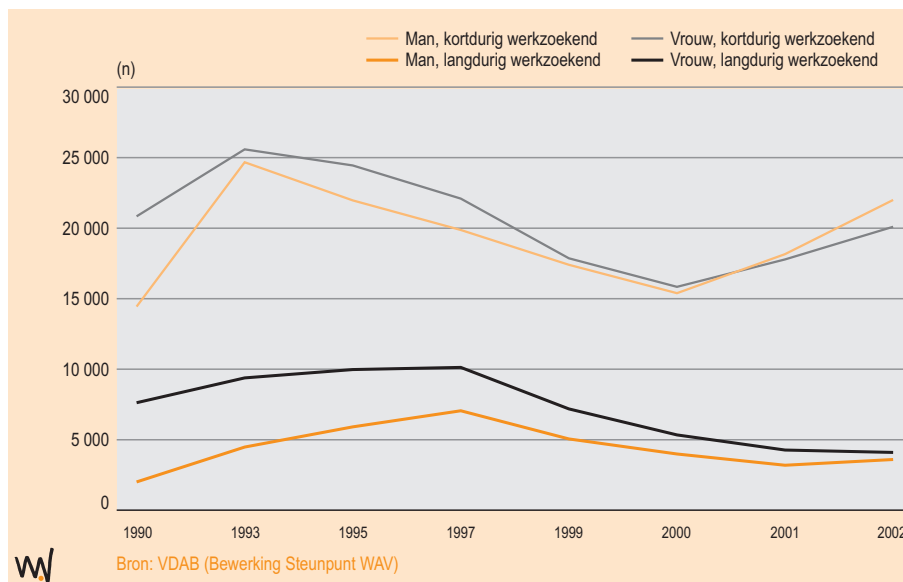

In 2002 blijven jongeren langer werkzoekend dan in 2001. De toename van de 'instroom' (minder dan 6 maanden) is tussen 2001 en 2002 minder sterk (+15%) dan het jaar voordien (+22,6%). Anderzijds stijgt in 2002 het aantal jongeren dat tussen 6 maand en 12 maand werkzoekend is (+27%) en zelfs het aantal dat langer dan een jaar op zoek is naar een gepaste job (+3%). Een jaar voordien werd er nog een sterke daling opgetekend in beide categorieën (respectievelijk -7,5% en -22,6%).

Figuur 8.2 toont dat na een aanhoudende daling van de kortdurige jeugdwerkloosheid tussen 1993 en 2000, deze opnieuw aangroeit vanaf 2000. Vanaf 2001 ligt het niveau van de kortdurig werkloze mannen voor het eerst hoger dan bij de vrouwen. De afname van de langdurig werkloze jongeren heeft zich later ingezet (1997), en neemt voor het eerst licht toe in 2002, en dit enkel bij de mannen.

Figuur 8.2

Evolutie van jongerenwerkloosheid naar geslacht en werkloosheidsduur (Vlaams Gewest; 1990-2002)

3 Vlaanderen en Wallonië

3.1 ■ ■ Omvang

Zoals reeds vermeld ramen we voor 2002 het gemiddeld aantal werkzoekenden jonger dan 25 jaar in Vlaanderen op ongeveer 49 800 nwwz. In 2002 telt Wallonië 53 800 jeugdwerklozen en in Brussel werden 15 500 nwwz jonger dan 25 jaar geteld.

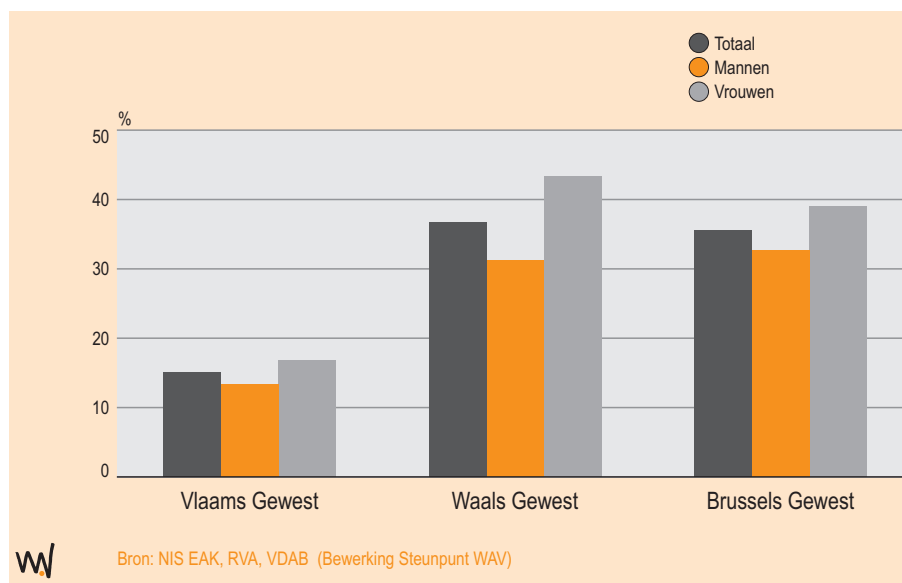
In termen van werkloosheidsgraden wordt de jeugdwerkloosheidsproblematiek tussen de gewesten zuiver gesteld.⁴ Figuur 8.3 illustreert dat de jeugdwerkloosheid het meest accuut is in Wallonië, waarbij maar liefst 37% van alle jongeren die zich aanbieden op de arbeidsmarkt werkloos is. Ook in Brussel ligt de werkloosheidsgraad (36%) onder jongeren meer dan dubbel zo hoog dan in Vlaanderen (15%). De kloof tussen werkloze mannen (31%) en

⁴ Let op, de hier gehanteerde werkloosheidsgraad verschilt van de ILO-werkloosheidsgraad (basistabel). De ILO-werkloosheidsgraad wordt gebruikt om België (en de gewesten) internationaal te vergelijken. Willen we de diverse Belgische gewesten onderling vergelijken dan maken we gebruik van het officieel geregistreerd aantal niet-werkende werkzoekenden bij de VDAB, FOREM en BGDA.

vrouwen (43%) is het meest pertinent in het Waals Gewest, terwijl de werkloosheidsgraden van mannen en vrouwen in Vlaanderen dicht bij elkaar liggen (respectievelijk 17% en 13%).

Figuur 8.3

Werkloosheidsgraden onder jongeren volgens geslacht, naar gewest (België; 2001)

3.2 *Evolutie 1982-2001*

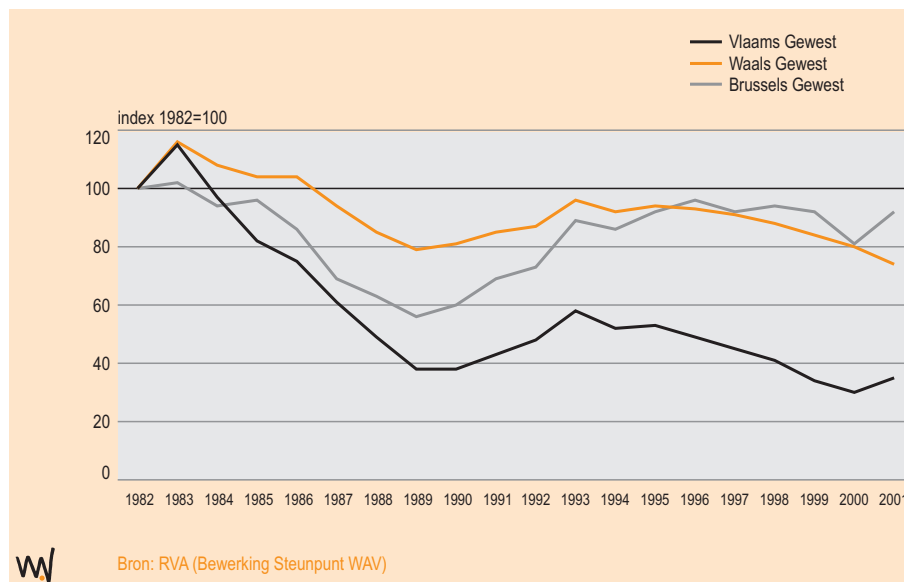
De recente evolutie (2000-2002) is om methodologische redenen op jaarbasis niet vergelijkbaar tussen de diverse Belgische gewesten.⁵ Figuur 8.4 geeft de (geïndexeerde) evolutie van de jongerenwerkloosheid in de afgelopen 20 jaar. Tussen 1983 en 1990 daalde de jeugdwerkloosheid in de drie Belgische gewesten. In Vlaanderen was deze daling het meest spectaculair. Op acht jaar tijd werd de jeugdwerkloosheid gereduceerd met bijna 100 000 nwwz (van 145 473 in 1993 tot 48 513 in 1990). Net als in Brussel en Wallonië kenmerkt de Vlaamse arbeidsmarkt zich in het begin van de jaren '90 door een toename van de jeugdwerkloosheid.

⁵ Sinds november 2001 heeft de FOREM haar uitschrijvingsmethode van de uvw's afgestemd op Vlaanderen. Dit betekent dat uvw's na één afwezigheid bij de stempelcontrole worden uitgeschreven, terwijl dit voorheen pas na twee afwezigheden gebeurde. In Brussel deed de BGDA hetzelfde vanaf januari 2002. Hierdoor daalde in beide gewesten het aantal uvw's. Bijgevolg is de gemiddelde jaar-op-jaar vergelijking in Brussel en Wallonië erg vertekend.

In 1993 werden er in Vlaanderen 17 279 jonge nwwz meer geteld dan in 1990. Het Brussels Gewest kende echter de sterkste stijging in deze periode.

Figuur 8.4

Evolutie van de jongerenwerkloosheid naar gewest (België; 31 december 1982 - 31 december 2001)

Tussen 1995 en 2000 kende het Vlaams Gewest een jaarlijkse inkrimping van de populatie jonge werklozen. Nooit eerder in de afgelopen 20 jaar lag de jeugdwerkloosheid in Vlaanderen zo laag dan in 2000 (37 500 nwwz). In Wallonië kende de evolutie van de jeugdwerkloosheid in de tweede helft van de jaren '90 een vlakker verloop dan in Vlaanderen en zette de daling zich pas door vanaf 1997. In 2000 lag de jeugdwerkloosheid er net iets boven het beste niveau van 1989 (57 263 nwwz). In het Brussels Gewest kende de evolutie van de jeugdwerkloosheid in de tweede helft van de jaren '90 een veel minder gunstig verloop. De jeugdwerkloosheid consolideerde er tussen 1995-1999 op een vrij hoog niveau (ongeveer 15 500 nwwz). Pas tussen 1999 en 2000 kende de Brusselse jeugdwerkloosheid een substantiële daling. De implementatie van de startbaanovereenkomsten is hier vermoedelijk niet vreemd aan.

3.3 Zoekgedrag

Verschilt het zoekgedrag van de Belgische werkloze jongeren naargelang hun woonplaats? Tabel 8.2 toont dat het *zoekpatroon* van jonge Waalse en Vlaamse ILO-werklozen sterke gelijkenissen vertoont.⁶ Toch zijn er nuanceverschillen in de mate van het gebruik.

Tabel 8.2

Gebruikte zoekkanalen van ILO-werklozen jonger dan 25 jaar (België; 2001)

(%)	Vlaams Gewest	Waals Gewest	Brussels Gewest
Contact met VDAB, FOREM, BGDA	71,6	74,9	69,3
Raadplegen van personeelsadvertenties	45,0	36,1	35,8
Contact met uitzendbureau, selectiebureau	44,6	36,3	22,3
Gezocht via persoonlijke relaties	33,2	24,8	40,2
Contact met werkgevers, bezoek jobbeurs	29,4	29,4	23,0
Advertentie geplaatst, advertentie beantwoord	19,8	21,8	25,0
Gewacht op aanbieding VDAB, FOREM, BGDA	17,7	12,5	6,2
Deelgenomen aan test, examen, sollicitatiegesprek	14,5	11,1	4,5
Gewacht op aanbieding uitzendbureau, selectie	9,0	7,1	5,4
Contact met PWA	6,7	12,2	6,8
Gewacht op resultaten examen	0,0	3,4	2,8
Andere methoden	5,0	2,2	0,9
Heeft geen initiatief ondernomen	1,7	0,8	0,0
Totaal (n)	27 320	38 251	9 516
Gemiddeld aantal gebruikte zoekkanalen	3,0	2,7	2,4

Bron: NIS EAK (Bewerking Steunpunt WAV)

De publieke bemiddelaar staat centraal bij de jonge werkloze. In de drie gewesten is 'het contact met VDAB/FOREM/BGDA' de belangrijkste manier om op zoek te gaan naar een job. Ongeveer zeven op tien van alle werklozen hadden tijdens de laatste 4 weken contact gehad, met als doel een baan te vinden. In het Waals Gewest ligt dit aandeel iets hoger dan in de andere gewesten.

Het 'raadplegen van personeelsadvertenties' en 'het contacteren van uitzend- en selectiebureaus' zijn in Vlaanderen en Wallonië goed voor een gedeelde tweede plaats. In Vlaanderen worden beide kanalen echter meer gebruikt (45%) dan in het Waals Gewest (36%). In Brussel neemt 'het aanspreken van persoonlijke relaties' de tweede plaats in bij de zoektocht naar

⁶ De ILO-definitie van werkloosheid dekt niet de volledige lading Belgische werklozen, met name de officiële (langdurige) werkloosheid wordt onderschat. Meer uitleg hierover vind je in de methodologische bijlage bij hoofdstuk 3 (www.steunpuntwav.be, rubriek publicaties, jaarreeks 'De arbeidsmarkt in Vlaanderen', jaarreeks 2002, deel 4 Jaarboek Methodologische bijlage).

een job (40%). In Vlaanderen gebruikt men dit zoekkanaal (33%) eveneens meer dan in Wallonië (25%). Ongeveer drie op tien Vlaamse en Waalse werkloze jongeren hebben tijdens de laatste 4 weken ‘werkgevers gecontacteerd’. Opvallend is dat de Waalse werkzoekende jongeren het ‘PWA’ heel wat meer als zoekkanaal gebruiken (12%) dan de Vlaamse werkzoekende jongeren (6,7%).

Globaal genomen maken Vlaamse jonge werklozen gemiddeld gebruik van drie zoekkanalen, wat iets meer is dan de Waalse jonge werklozen (die 2,7 zoekkanalen gebruiken). Met uitzondering van het contact met bemiddelingsdiensten en de PWA, maken Vlaamse jongeren meer gebruik van al de andere zoekkanalen dan de Waalse werkzoekende jongeren. Belangrijker is evenwel dat het zoekpatroon in beide gewesten vrij gelijklopend is en dat het niveau niet zo veel verschilt, zodat de verschillen in werkloosheidsniveau tussen Vlaanderen en Wallonië niet kunnen worden toegeschreven aan de ‘zoekhouding’ van de jonge werklozen.⁷

4 *En Rosetta?*

Vanaf april 2000 kwam het zogeheten Rosetta-plan in voege. Het verving de maatregel van de stageverplichting. In het Rosetta-plan wordt aan werkzoekende jongeren een startbaanovereenkomst aangeboden, zodat ze werkervaring kunnen opdoen (Malfait en Vandenbrande, 2001).

Tabel 8.3 geeft een stand van zaken van het aantal personen in een lopende startbaanovereenkomst (SBO) eind augustus 2002.⁸ Op dat ogenblik waren er 18 000 Vlaamse jongeren actief in een startbaanovereenkomst, 7 000 Waalse en 2 600 Brusselse jongeren. Dit verschil tussen de drie gewesten is op zich niet vreemd aangezien de omvang van het aantal aan te werven startbaners rechtstreeks gerelateerd is aan de omvang van de werkgelegenheid. De werkgelegenheid in Vlaanderen overtreft deze in de andere gewesten.⁹

7 Voor een gedetailleerd beeld van het zoekgedrag van de Vlaamse werkzoekenden zie (Doyen en Lamberts, 2001).

8 Het gaat hier niet om het totaal aantal personen dat sinds de start van het Rosetta-plan in een startbaanovereenkomst werkzaam was, maar wel over het aantal personen dat eind augustus 2002 nog werkzaam was in een startbaanovereenkomst. Als we alle op 23 augustus 2002 beëindigde en lopende startbaanovereenkomsten samen nemen dan gaat het in de periode van 1 april 2000 tot 23 augustus 2002 om 65 288 startbanen in Vlaanderen, 22 411 in Wallonië en 7 736 in Brussel.

9 Op 30 juni 2001 telde het Vlaams Gewest ongeveer 1 989 000 arbeidsplaatsen voor loontrekkenden, het Waals Gewest ongeveer 899 000 jobs en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest ongeveer 599 000 jobs (gedecentraliseerde RSZ-gegevens).

Bijna de helft van de Vlaamse jongeren in een (op 23 augustus lopende) startbaan behoort tot doelgroep 2 (werkzoekenden jonger dan 25 jaar die langer dan zes maanden de school hebben verlaten) en ruim een kwart is schoolverlater (doelgroep 1). Ongeveer één op vijf van de Vlaamse startbaners is een werkzoekende tussen 25 en 29 jaar (doelgroep 3). Ondernemingen deden dus het minst een beroep op de meest ruime doelgroep.

Ook in het Waals Gewest en het Brussels Gewest behoort het gros van de startbaners tot doelgroep 2. In Wallonië is het aandeel schoolverlaters groter dan in Vlaanderen. In Wallonië beperkt de aanwervingsmodaliteit zich tot doelgroep 1 en 2. In Brussel werd de toegang zelfs beperkt tot doelgroep 1. De reden van het hoog aantal startbaanovereenkomsten in doelgroep 2 en zelfs 3 houdt verband met de openstelling tot deze doelgroepen als het specifieke knelpuntberoepen betreft.¹⁰

Tabel 8.3

Aantal personen in een lopende startbaanovereenkomst op 23 augustus 2002 naar doelgroep en gewest (België; 2002).

	Vlaams Gewest		Waals Gewest		Brussel Gewest	
	(n)	(%)	(n)	(%)	(n)	(%)
Doelgroep 1 (schoolverlaters)	4 873	27,0	2 077	29,6	653	24,8
Doelgroep 2 (werkzoekenden <25)	8 683	48,2	4 302	61,3	1 252	47,6
Doelgroep 3 (werkzoekenden <30)	3 630	20,1	497	7,1	649	24,7
Onbekend	829	4,6	143	2,0	76	2,9
Totaal	18 015	100	7 019	100	2 630	100

Bron: MTA-Rosetta-database, ontlading op 23 augustus 2002 (Bewerking Steunpunt WAV)

Er zijn iets meer mannen (56%) dan vrouwen onder de Vlaamse startbaners. Ongeveer acht startbaners op tien zijn jonger dan 25 jaar. Ongeveer 36% van alle Vlamingen die op 23 augustus 2002 in een startbaan werkzaam was, heeft hoogstens een diploma lager secundair onderwijs. Er zijn ongeveer evenveel startbaners in een tijdelijk als in een contract van onbepaalde duur werkzaam. Bijna driekwart van de Vlaamse startbaners werkt in Vlaanderen.¹¹

10 In 2001 was één derde van de ontvangen werkaanbiedingen een knelpuntvacature (BGDA, 2002, p. 30).

11 Voor meer uitleg aangaande de startbaanovereenkomsten zie (Malfait, 2002b) via www.steunpuntwav.be

Cijferbijlage: www.steunpuntwav.be, rubriek publicaties, jaarreeks 'De arbeidsmarkt in Vlaanderen', jaarreeks 2002, deel 4 Jaarboek Cijferbijlage

Methodologie: www.steunpuntwav.be, rubriek publicaties, jaarreeks 'De arbeidsmarkt in Vlaanderen', jaarreeks 2002, deel 4 Jaarboek Methodologische bijlage